

ת"פ 11985/06/13 - מדינת ישראל נגד אדם זכרוב (עציר)

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 11985-06-13 מדינת ישראל נ' זכרוב(עציר)

בפני כב' השופטת רמה לאופר חסון, שופטת בכירה
המאשימה
נגד
הנאשם
אדם זכרוב (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי שמיום 13.01.2014, לפיה הוריתי על חילוט הרכב מסוג טויוטה מ.ר. 3562870 (להלן: "הרכב")

ב"כ הנאשם עתר לבית המשפט לעיון בשנית בהחלטת החילוט, תוך שהגיש לבית המשפט ראיות נוספות, אשר לא הוגשו במועד הדיון בבקשה לחילוט הרכב ולא היו בידיעת בית המשפט עת הורה על חילוט הרכב.

כן בקש להשמיע את אשת הנאשם, הטוענת לזכות ברכב והינה הבעלים הרשומים בפועל ברכב והטוענת כי לא ידעה כי הרכב שמש לעבירה ולא הסכימה לכך.

המאשימה התנגדה ולטענתה, מרגע שביהמ"ש הרשיע את הנאשם בעבירה של עסקת סמים, קמה החזקה מכח סעיף 36א לפקודת הסמים לפיה רכוש ששימש לביצוע העבירה יחולט לטובת המדינה.

המאשימה עומדת על דרישתה לחילוט הרכב תוך שהיא מציינת כי הרכב רשום על שם אשת הנאשם באופן פורמלי בלבד וכי הנאשם הוא זה אשר השתמש בפועל ברכב ואף ביצע באמצעותו את העבירות בהן הורשע.

ב"כ הנאשם טען, כי הרכב שייך לאשתו של הנאשם, רשום על שמה וזו עושה שימוש עיקרי ברכב.

לדבריו, העובדה שהנאשם נהג ברכב אינה מלמדת על כך שהרישום במשרד הרישוי הינו פיקטיבי מה גם, שאשתו של הנאשם העידה בביתה משפט והציגה אסמכתאות לכך שהרכב נקנה עבורה.

כך למשל, הוצגה הודעת סוכן הרכב ממנו נקנה הרכב.

מהודעה זו עולה, כי במועד סגירת עסקת רכישת הרכב, הגיע אליו הנאשם יחד עם אשתו והנאשם טען בפניו, כי הרכב

מיועד לאשתו.

מעדות אשת הנאשם עלה, כי אביה עזר לה לקנות את הרכב ונתן לה כ- 10,000 ₪. יתרת הכסף שילמה מכספים שחסכה מעבודתה, ממתנות החתונה והבריתה.

לדבריה, הרכב נקנה ושימש אותה ואת בתה הקטנה.

אשת הנאשם ציינה עוד כי זו הפעם הראשונה בה קנתה רכב ולכן נעזרה בנאשם בכל הקשור לרכב.

עוד טענה, כי בעקבות מעצרו של הנאשם, הגישה תביעת גירושין מהנאשם בבית הדין הרבני ובתמיכה לדבריה, הגישה אישור פתיחת תיק.

זאת ועוד, ציינה כי עזבה את ביתם ועברה להתגורר עם בתה בעיר טבריה.

ב"כ המאשימה חקרה את אשת הנאשם והצביעה על סתירות בדבריה.

בקשת החילוט נסמכת על הוראת סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים הקובע כדלקמן:

"(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא-

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה.

...(2)

הפקודה כוללת מספר הוראות, העשויות למנוע את החילוט, בהתקיים הנסיבות הקבועות בהן.

סעיף 36א(א) לפקודה קובע כי לבית משפט שיקול דעת לא להורות על חילוט רכוש, "מנימוקים מיוחדים שיפרט".

לצד חריג זה, בסעיף 36ג לפקודה, קיימת הוראה הקובעת סייגים לחילוט:

"(א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיפים 36א או 36ב, אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה.

...(ב)

(ג)..."

הוראות אלה נועדו לאזן בין האינטרס הציבורי במלחמה בנגע הסמים לבין האינטרס הפרטי של בעל הזכויות באותו רכוש אותו מבקשים לחלט.

(ראה ע"פ 7376/02 ירון כהן נ' מדינת ישראל).

הסייגים וההגנות הקבועים בחוק נועדו להבטיח כי חילוטו של הרכוש לא ייעשה, כאשר אין בו כדי להגשים תכלית ראויה, או כאשר הוא פוגע באופן בלתי מידתי או בלתי צודק בבעל הזכויות ברכוש.

בענייננו, נפלו סתירות בדברי אשת הנאשם ואביה אשר לא הובא לעדות לחיזוק גרסתה בדבר

מקורות המימון לרכישת הרכב.

עם זאת, הינה הבעלים הרשום של הרכב.

לא אוכל להוציא מכלל אפשרות, כי אשת הנאשם היתה משתמשת עיקרית ברכב.

חקירת המשטרה בענין מקורות מימון הרכב, לא היתה מעמיקה, בלשון המעטה.

אשת הנאשם הציגה תלוש משכורת על סך כ- 8000 ₪ נטו, ובדין בבית המשפט הסבירה את

מקורות המימון לרכישת הרכב.

לפיכך ולאור הראיות החדשות שהוצגו בפני, לרבות עדותה של אשת הנאשם ובשים לב לנטל

ההוכחה ולכמות ההוכחות הנדרשת, אני מורה על ביטול החלטת החילוט וכי הרכב יוחזר

לבעליו הרשום.

מזכירות בימ"ש תשלח העתק מהחלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.